

betalingsforpligtelse. Det forudsættes, at der er i dette tilfælde er en konkret begrundet risiko for, at betaleren ikke kan opfylde sin betalingsforpligtelse.

Efter direktivets art. 55, stk. 1, kan der endvidere aftales beløbsgrænser for betalingstransaktioner, der gennemføres med et betalingsinstrument. Det er ikke fundet nødvendigt at fastsætte en bestemmelse i lovforslaget om dette forhold, da sådanne forhold altid vil kunne aftales, medmindre lovgivningen udtrykkeligt har forbudt sådanne vilkår. Dette er imidlertid ikke tilfældet. Hvis der gennemføres eller forsøges gennemført betalingstransaktioner, der overskrider en aftalt beløbsgrænse, vil dette kunne være et forhold, der vil kunne berettige til spærring som følge af mistanke om uberettiget brug.

Efter forslaget til § 58, stk. 2, skal udbyderen underrette betaleren om spærringen af betalingsinstrumentet og årsagerne hertil inden spærringen, eller hvis dette ikke er muligt umiddelbart derefter, medmindre dette vil være til skade for objektivt berettigede sikkerhedshensyn.

Som eksempel på objektivt berettigede sikkerhedshensyn kan nævnes hensyn til bekæmpelse af terrorfinansiering og hvidvask af udbytte fra kriminelle handlinger.

Når årsagerne til spærringen ikke længere er til stede, skal udbyderen ophæve spærringen eller udlevere et nyt betalingsinstrument, jf. forslaget til § 58, stk. 3. Bestemmelsen forudsætter, at kundeforholdet løber videre. Der er derfor ikke pligt til at ophæve spærringen eller udlevere et nyt betalingsinstrument, hvis de forhold, der førte til spærringen, har medført, at kontoforholdet er ophørt. Det er således ikke tilstrækkeligt at betaleren indbetaler det beløb, som vedkommendes konto er overtrukket med, hvis kontoforholdet er ophørt.

Bestemmelsen gennemfører direktivets art. 55.

Til § 59

Efter forslaget til § 59, stk. 1, skal en betaler, der får udleveret et betalingsinstrument, iagttage en række forhold.

Efter forslaget til § 59, stk. 1, nr. 1, skal betaleren ved modtagelse af betalingsinstrumentet træffe alle nødvendige foranstaltninger for at beskytte den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning. Det vil for eksempel sige, at betaleren skal beskytte den pinkode, der typisk følger med et betalingsinstrument med henblik på at modvirke misbrug af betalingsinstrumentet. Bestemmelsen suppleres af forslagens § 48, nr. 5, litra a, hvorefter rammeaftalen skal beskrive de sikkerhedsforanstaltninger en bruger

af betalingsmidler skal iagttage ved brug af betalingsinstrumenter.

Forslaget til § 59, stk. 1, nr. 2, bestemmer, at betaleren er forpligtet til at anvende betalingsinstrumentet i overensstemmelse med betingelserne for udstedelse og brug af betalingsinstrumentet. Bestemmelsen supplerer forslaget til § 48, nr. 2, der bestemmer, at rammeaftalen skal indeholde oplysninger og betingelser for brug af betalingstjenester.

Hvis en betaler bliver opmærksom på tab, uberettiget tilegnelse eller anden uberettiget brug af betalingsinstrumentet, skal denne efter forslaget til § 59, stk. 1, nr. 3, snarest muligt underrette udbyderen. Efter forslaget til § 48, nr. 5, litra a, skal rammeaftalen indeholde en beskrivelse af, hvordan, herunder til hvem, der skal ske underretning i tilfælde af uberettiget brug mv. Såfremt betaleren ikke foretager denne underretning, følger det af forslaget til § 62, at denne i visse situationer risikerer at hæfte for op til 8.000 kr. i tilfælde af uberettiget brug af betalingsinstrumentet.

I § 59, stk. 2, foreslås det, at det kan aftales, at forpligtelsen til at rette henvendelse til udbyderen i forbindelse med tab mv. i stk. 1, nr. 3, ikke finder anvendelse på mikrobetalingsinstrumenter, hvis det på grund af betalingsinstrumentets karakter ikke er muligt at spærre for brugen af det. Disse betalingsinstrumenter vil typisk være forudbetalte betalingsinstrumenter.

Forslaget til § 59 gennemfører direktivet art. 56 og art. 53, stk. 1, litra a.

Til § 60

Med forslaget til § 60 fastsættes en række forpligtelser for en udbyder, der udsteder et betalingsinstrument. Bestemmelsen viderefører gældende regler på område.

En udbyder skal efter forslaget til § 60, stk. 1, nr. 1, træffe egnede foranstaltninger for at sikre, at den til betalingsinstrumentet hørende personlige sikkerhedsforanstaltning ikke er tilgængelig for andre end den betaler, der er berettiget til at bruge betalingsinstrumentet. Bestemmelsen pålægger således udbyderen at træffe egnede sikkerhedsforanstaltninger både i forbindelse med generering af disse personlige sikkerhedsforanstaltninger, fremsendelsen heraf til en betaler af betalingsinstrumenter samt i forbindelse med kontrol af betalingstransaktioner.

Efter forslagens § 60, stk. 1, nr. 2, skal en betaler til enhver tid kunne underrette sin udbyder. Udbyderen skal derfor sikre, at betaleren har adgang til en spærringstjeneste 24 timer i døgnet. Ifølge forslaget til stk. 1, nr. 3, skal udbyderen samtidig sikre, at betaleren i